

[Undervisningsministeren.]

tagende som Akademisk Kursus lukker. Jeg siger det her som en Oplysning, for jeg erkender, at det ikke kan være Meningen, at saa store Statstilskud skal være til privat-økonomisk Fordel.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Evald Christensen dels for den almindelige Tilslutning og dels for de venlige Bemærkninger, han mod Slutningen rettede til mig. Det ærede Medlem berørte Enkelthederne i § 3, bl. a. Bestemmelsen om, at en af Betingelserne for Statsanerkendelse er for Lederens Vedkommende „en tilstrækkelig lang Undervisningspraksis“. Det kan efter min Mening kun betegnes som en ret naturlig Betingelse, at den Mand, som skal være Leder af et statsanerkendt Kursus, hvor saa mange unge Mennesker drages ind i Undervisningen, og hvor Staten ofrer saa store Beløb, helst gennem sit tidligere Liv maa have vist, at han har Evner som Lærer, har en Undervisningspraksis bag sig; det synes jeg er et rimeligt Krav, som man ikke kan afvise.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger vedrørende Størrelsen af Holdene. Jeg beder det ærede Medlem forstaa disse Bestemmelser saadan, at Tallet 8 er et Minimumstal. Man siger som saa, at kommer man under dette Tal, kan det ikke med Rimelighed betegnes som et Foretagende, der skal have Statsstøtte, saa bliver nemlig det, jeg før talte om, at der skal være Trang til et saadant Kursus paa det paagældende Sted, en Realitet, saa maa man rejse det Spørgsmaal: Er det rimeligt, at man opretter et Kursus og statsstøtter et saadant Foretagende, naar Holdene er nede paa saa lave Tal?

Derimod vedrører Tallet 11 den almindelige Tilskudsberegning, og man vil dermed sige, at kommer man ned under Gennemsnittet 11, saa naar vi vel ikke Minimum, og saa betyder det vel ikke, at vi ikke vil give Tilskud, men saa maa Tilskuddene aftrappes i et vist Forhold. Det er det, der menes med de 11, og derfor er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at der skulde staa 8. 8 har Relation til noget andet, det er et Minimumstal, der siger saa meget som, at kommer man under det, er der ikke rigtig Mening i at give Statsanerkendelse, for saa er der paa Stedet ikke virkelig Basis for et saadant Kursus. Jeg gør bare opmærksom paa det, for at det ærede Medlem kan forstaa, at det drejer sig om to forskellige Ting og derfor ogsaa maa være to forskellige Tal.

Ja, saa skal jeg slutte med at takke de

ærede Ordførere igen en Gang, idet jeg udtaler Haabet om, at vi maa kunne naa at faa Lovforslaget gennemført inden for et forholdsvis kort Tidsrum.

Elin Appel: Jeg er meget glad for, at den højtærede Undervisningsminister sagde, at han var en Modstander af det herskende Eksamensjageri, men naar det er saadan, at der efterhaanden er flere og flere, som siger: vi er Modstandere af det — hvorfor bliver det saa ved med at være saadan? Det er ikke blot den nævnte fjerde Kategori, der har den Indstilling, men der er virkelig mange, mange Forældre Landet over, som er højst uvillige over for det System, vi nu har, men som altsaa finder sig i det, fordi man mener, det nu engang er uundgaeligt. Men hvis man nu helt op hos den højtærede Undervisningsminister finder den Indstilling, at dette System er forkert, hvorfor kan vi saa ikke gøre noget for at ændre det? En Ting ere at vi voksne efterhaanden har indrettet os saadan, at vi ikke har Tid til at leve, men en helt anden Ting er, at vi ogsaa indretter Tilværelsen for vore Børn saadan, at de ikke har Tid til at leve.

Hvis den højtærede Undervisningsminister principielt er enig med mig i dette Spørgsmaal, saa vil jeg mene, at for Landets Undervisningsminister er den fornemste Opgave overhovedet den at lave dette om. Jeg indrømmer, det er rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde om de Børn, der i en senere Alder skal tage Embedseksamen, men jeg fastholder ogsaa, at det i Virkeligheden er en Slags Molok, vi ofrer til, højst uvilligt fra mange, mange flere Forældres Side, end man aner, og at vi paa et Alter, hvis Berettigelse jeg i hvert Fald ikke kan se, ofrer en stor Del af vore Børns Barndom, idet vi driver Roydrift paa deres Sind langt ud over Grænsen. Derfor vil jeg opfordre den højtærede Undervisningsminister til at tage dette Problem op, som er det største overhovedet af alle Problemer inden for Undervisningen.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Det ærede Medlem Fru Elin Appel vil allerede af mine tidligere Udtalelser have forstaaet, at intet vil være mig kærere, end om man kunde naa et Fremskridt i denne Retning, og dette skal forstaaes fra min Side saadan, at naar den meget kendte Professor, Pædagog og Stridsmand Hal Koch rejste Kampen mod Eksamensjageriet, saagjorde han det efter min Mening tildels med Rette, men paa den anden Side ogsaa med